1954
ଅକ୍ଟୋବର 1

ଆର୍. ଏମ୍. ସେଶାଦ୍ରି

ବନାମ

ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ତାଞ୍ଜୋର, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମେହେର ଚାନ୍ଦ ମହାଜନ, ମୁଖାର୍ଜୀଆ, ଏସ୍. ଆର୍. ଦାସ, ଭିଭିଆନ୍ ବୋଷ ଏବଂ ଗୁଲାମ୍ ହସନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g)- ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ (1918 ର II), ଧାରା 8-ସିନେମା ଥିଏଟରର ମାଲିକ-ଅନୁମତିପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କଲେ -ସର୍ତ୍ତାବଳୀ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏକି ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସିନେମା ଥିଏଟରର ମାଲିକ ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟେ ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦୁଇଟି ବିଜ୍ଞପ୍ତି (1948 ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖର ଜି. ଓ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 1054, ହୋମ, ଏବଂ 1948 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15 ତାରିଖର ଜି. ଓ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 3422) ଆଧାରରେ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ (1918 ର II) ର ଧାରା 8 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଛି ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ଷେପିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଥିଲା:-

"4(a) ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧିର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତ ୩.- ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭରେ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ଏକ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ 2,000 ଫୁଟରୁ କମ୍ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ, ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 4 (a) ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 3ରେ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ଅଧିକାର ଉପରେ ଯୁକ୍ତିହୀନତା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗୁ କରିଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଳିକ ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିବାରୁ ଏହା ଅସିଦ୍ଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ।

1954
ଆର୍. ଏମ୍. ସେଶାଦ୍ରି
ବନାମ
ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ,
ତାଞ୍ଜୋର
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗୁଲାମ୍
ହସନ୍

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 192/1952 ।

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଛେଦ 132 (1) ଅନୁଯାୟୀ 1951 ମସିହାର ଦେୱାନୀ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5744 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 24 ଅଗଷ୍ଟ, 1951ର ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ *ଭାରତର ସଲିସିଟର୍-ଜେନେରାଲ୍ ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ, (ତାଙ୍କ ସହିତ ଆର୍. ଗଣପତି ଆୟାର ଏବଂ ପି. ଜି. ଗୋଖଲେ*) ।

ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀଙ୍କ *ପାଇଁ ଭାରତର ସଲିସିଟର୍-ଜେନେରାଲ୍ ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ (ତାଙ୍କ ସହିତ ପି. ଏ. ମେହେଟ୍ଟା ଏବଂ ପି. ଜି.ଗୋଖଲେ*) ।

1954 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 1ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟଧିଶ ଗୁଲାମ୍ ହସନ୍ - ଆବେଦନକାରୀ ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲାର ତିରୁଥୁରାଇପୁଣ୍ଡିରେ ଶ୍ରୀ ବ୍ରହନ୍ନାୟକୀ ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ସିନେମା ଥିଏଟରର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ 5 ସେପ୍ଟେମ୍ବର ,1950 ରୁ 4 ସେପ୍ଟେମ୍ବର,1951 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଗୋଟିଏ ଥରରେ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନବୀକରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ବିଜ୍ଞପ୍ତି (1948 ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖର ଜି. ଓ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 1054, ହୋମ, ଏବଂ 1948 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15 ତାରିଖର ଜି. ଓ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 3422) ଅନୁଯାୟୀ ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ରର କିଛି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯାହା 1918 ର ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । ଆକ୍ଷେପିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଏଠାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ :

"4 (a) ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିପାରିବା ପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ଏବଂ ସମୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।

1954
ଆର୍. ଏମ୍. ସେଶାଦ୍ରି
ବନାମ
ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ,
ତାଞ୍ଜୋର
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗୁଲାମ୍ ହସନ୍

(b) ଯେକୌଣସି ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର, ସାଧାରଣ କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ସନନ୍ଦଧାରୀ ତାହା ପାଳନ କରିବେ ।"

ବ୍ୟାଖ୍ୟା -"ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର" ଅର୍ଥ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସିନେମା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତ 3.- ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆରମ୍ଭରେ ଅନୁମୋଦିତ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ 2,000 ଫୁଟରୁ କମ୍ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଅନୁମତି ପତ୍ରରୁ ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ୍ କରିବା ପାଇଁ ତାଞ୍ଜୋର ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସସ୍ଥିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡିକ କ୍ଷମତାତୀତ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷମତାର ବାହାରେ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅସିଦ୍ଧ କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କର ବାକ୍ ଏବଂ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ଉଭୟ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି କୋର୍ଟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଏହି ଆବେଦନ ଉପରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ 2ଟି ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଥମତଃ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମାଡ୍ରାସ ସରକାର ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତା ବାହାରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ପରିସର ବାହାରେ ଥିବାରୁ, ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଫଏସଲା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ମାଡ୍ରାସ ଚଳଚିତ୍ର ନିୟମ, 1933, ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର

ଅଧିନିୟମ, 1918 (1918 ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ II) ର ଧାରା 8 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି 1948 ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜି. ଓ. ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା G. O. Mis. 1054, Homeରେ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଫର୍ମ A ରେ ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତ 4 ସ୍ଥାନରେ ବିବାଦୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସନ୍ନିବେଶିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 8 ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ପ୍ରସ୍ତାବନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଚଳଚିତ୍ର ଯନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦର୍ଶନୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା । ଶିକ୍ଷାଗତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବା ଉଚିତ ଏହା ଅଧିନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟପରିଧି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି କି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ନ ଯାଇ ଏବଂ ଚଳଚିତ୍ର ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ, ତଥାପି ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି କି ବିବାଦୀୟ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଚ୍ଛେଦ19 (6) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହା "ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ" ଅଟେ କି । ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଯାହା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ କିମ୍ବା ଘରୋଇ ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କଠାରୁ କିଣାଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ଘରୋଇ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିପଣନ ପାଇଁ କୌଣସି ସଂଗଠିତ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ନଥାଏ, ତେଣୁ ସରକାର ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ପ୍ରଯୋଜକଙ୍କଠାରୁ କ୍ରୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସିନେମା ସନନ୍ଦଧାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଭଡା ନେଇଥାନ୍ତି । ସର୍ତ୍ତ 4 (a) ଜଣେ ସନନ୍ଦଧାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଏକ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ସମୟର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ ଯାହା ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାର କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରନ୍ତି । ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସମୟସୀମା କିମ୍ବା କେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରିବ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବିବେଚନା ଅଛି ଯେ ସେ ଜଣେ ସନନ୍ଦଧାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେକୌଣସି ଅବଧିର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅଧିକାଂଶ ଅଂଶକୁ ନେଇପାରେ । ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ 2 ଘଣ୍ଟା ଏବଂ ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ସମୟ ଲାଗେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ସରକାରଙ୍କ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ସନନ୍ଦଧାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବାଧ କରିପାରିବେ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମଗ୍ର ସମୟ କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶକୁ ଶେଷ କରିପାରେ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

1954
ଆର୍. ଏମ୍. ସେଶାଦ୍ରି
ବନାମ
ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ,
ତାଞ୍ଜୋର
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗୁଲାମ୍ ହସନ୍

ଯାହା ସେହି ସମାନ ଉପସଂହାରକୁ ନେଇଥାଏ, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସରକାର ଜଣେ ସନନ୍ଦଧାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ଏକ ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଅଧ ଘଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଏପରିକି 2 ଘଣ୍ଟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନୀତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବସାୟର କ୍ଷତି କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଲୁପ୍ତ ହେବାର କାରଣ ହୋଇପାରେ । ଏତେ ବ୍ୟାପକ ଭାଷାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସର୍ତ୍ତ ସିନେମା ବ୍ୟବସାୟ ଉପରେ କଠୋର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅପେକ୍ଷା ଏକ ଆରୋପଣର ସ୍ୱଭାବକୁ ଅଧିକ ସୂଚିତ କରିଥାଏ । ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସର୍ତ୍ତଟି ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଜନ କଲ୍ୟାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଶିକ୍ଷାଗତ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଚରିତ୍ରର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଦାବି କରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ତ୍ତ 4 (a)ରେ ଯେହେତୁ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ତାହା ଅନୁମତିପତ୍ରଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିହୀନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅଟେ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହାକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ବିଶେଷ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସଂଖ୍ୟା 3, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସମୟରେ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ଅନୁମୋଦିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଯାହା 2,000 ଫୁଟରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହାକି ସମାନ ଆପତ୍ତି ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ଏହି ସର୍ତ୍ତଟି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ସର୍ବନିମ୍ନ ଲମ୍ବକୁ 2,000 ଫୁଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକର କୌଣସି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ 2000 ଫୁଟ ଲମ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ପାଖାପାଖି 20 ମିନିଟ୍ ସମୟ ଲାଗିବ । ଯଦି ଏହା 2.5 ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ, ତେବେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ମୋଟ ସମୟର ପ୍ରାୟ 7 ଭାଗର ଏକ ଭାଗ ହେବ । ସର୍ବାଧିକ 2,000 ଫୁଟ ଯଥାର୍ଥ ହେବ କି ନାହିଁ ତାହା ଆମେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଏହା ସର୍ବନିମ୍ନ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସରକାର ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ 10,000 କିମ୍ବା 12,000 ଫୁଟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି, ଯାହା ଫଳତଃ ଅନୁମତିପତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ଏଠାରେ ପୁଣି କୌଣସି ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ଲାଗୁ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିବେକ ଅଧିକାର ଅବାଧ ଏବଂ ନିରଙ୍କୁଶ ଏବଂ

ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଜାରି ରଖିବାର ଅଧିକାର ସହିତ ଏକ ଅନୁଚିତ୍ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଆମେ ମାନିଥାଉ ଯେ ଏହି ସର୍ତ୍ତ ସମାନ ଭାବରେ ଅପ୍ରୀତିକର ଏବଂ ଏହାକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଧାରଣ କରୁଛୁ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ତ୍ତ 4 (a) ଏବଂ ବିଶେଷ ସର୍ତ୍ତକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁ 3 ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଗୁଡିକ ଅବୈଧ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଇନଗତ ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିମ୍ବା ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।